

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 88.287 van 27 juni 2000
in de zaak A. 90.193/XII-2529.**

In zake : Godelieve VANDEWIJNGAERT,
die woonplaats kiest bij
advocaat S. DE COSTER,
kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
Amerikalei 31

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd
door de Vlaamse regering,
voor wie optreedt de Vlaamse minister van
Onderwijs.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Godelieve VANDEWIJNGAERT op 14 maart 2000 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van :
"de beslissing van de Vlaamse Reaffectatiecommissie van 20 december 1999 betreffende de ambtshalve aanduiding van verzoekster voor het uitoefenen van de betrekking Lerares fysica S02 TS0 (niet vacant) voor 2/21ste i.p.v. Mevr. V. VANHERCK in het Sint-Lutgardinstituut te Hoogstraat 16, 3580 Beringen met ingang van 25 december 1999 en van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Vlaamse Reaffectatiecommissie van 13 januari 2000 strekkende tot het verwerpen van het bezwaarschrift dat door verzoekster tegen eerstgenoemde beslissing werd ingediend op 22 december 1999";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekster de vernietiging vordert van dezelfde beslissingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 17 mei 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 juni 2000;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. DE COSTER, die verschijnt voor verzoekster en van adjunct van de directeur M. BROUCKE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies;

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1. Verzoekster, geaggregeerde voor het lager secundair onderwijs, afdeling wiskunde-fysica (1975), wordt met ingang van 1 september 1983 vast benoemd in het ambt van studiemeester-opvoeder aan het Technisch Instituut van het Kempens Bekken te Houthalen-Helchteren.

2. Met ingang van 1 september 1984 wordt verzoekster ter beschikking gesteld wegens ontstentenis van betrekking en als studiemeester-opvoeder gereffecteerd onder meer aan hetzelfde instituut en aan het Instituut van de Voorzienigheid te Herentals.

3. Op 20 december 1999 beslist de Vlaamse reffectatiecommissie verzoekster met ingang van 25 december 1999 ambtshalve aan te duiden voor "reffectatie" als leraar fysica S02, TSO, voor 2/21 uur (niet vacant) aan het Sint-Lutgardinsituut te Beringen.

4. Tegen die beslissing -de eerste bestreden beslissing- tekent verzoekster bezwaar aan met een brief van 22 december 1999.

Daarin verzoekt zij om haar niet voor een lesopdracht aan te wijzen, gelet op haar medisch verleden.

5. Op 11 januari 2000 beslist de Vlaamse reffectatiecommissie het bezwaarschrift van verzoekster te verwerpen, omdat zij geen argumenten aanbrengt conform artikel 45 van het besluit van de Vlaamse regering van 29 april 1992 betreffende de verdeling van betrekkingen, de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reffectatie, de wedertewerkstelling en de toekenning van een wachtgeld of wachtgeldtoelage. Dit is de tweede bestreden beslissing, die met een brief van 13 januari 2000 aan verzoekster ter kennis wordt gebracht;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de

onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoekster omtrent het nadeel stelt hetgeen volgt :

"Uit het in bijlage gevoegde psychiatrisch verslag van Psychiater Dr. K. VANDERSTEEN (stuk 6) blijkt immers duidelijk dat, gegeven de psychische toestand van verzoekster, 'een actieve onderwijsopdracht (...) alleszins niet realistisch (lijkt) en (...) bijgevolg tegenaangewezen (is).

Als de beslissing van de Reaffectatiecommissie gehandhaafd blijft, zal de lesopdracht voor verzoekster ongetwijfeld ernstige psychische letsels tot gevolg hebben, die in de toekomst nog moeilijk zullen kunnen worden genezen";

Overwegende dat niet wordt betwist dat verzoekster reeds twintig jaar geen lesopdrachten meer heeft uitgeoefend; dat verzoekster zelf in haar voormeld bezwaarschrift niettemin betoogt dat zij in het schooljaar 1997-98 zeven maand werkongeschikt geweest is wegens depressie en voortdurend psychiatrische begeleiding nodig heeft gehad om terug aan het werk te kunnen; dat voorts in het psychiatrisch verslag dat verzoekster bij haar voorliggende vordering heeft gevoegd, nog wordt aangegeven dat "wijzigingen in de arbeidsomstandigheden in het verleden reeds herhaaldelijk aanleiding (hebben) gegeven tot periodes van arbeidsongeschiktheid omwille van surmenage en decompensatie met depressieve stemming (1980, 1997, 1999)" en dat "bij toegenomen of minder gestructureerde werkbelasting snel surmenage en vitaliserende depressie, met tijdelijke arbeidsongeschiktheid tot gevolg, (ontstaat)";

Overwegende dat verzoeksters toestand blijkbaar zodanig is dat zij ook door andere wijzigingen

in haar arbeidsomstandigheden dan het opnemen van een lesopdracht psychische schade kan lijden; dat de te dezen aangevoerde mogelijkheid dat dit gebeurt ten gevolge van de bestreden beslissing bijgevolg niet in overwegende mate aan de bestreden beslissing te wijten is, zeker nu een toewijzing van een lesopdracht van amper twee uur niet als een maatregel kan worden aangemerkt die uit zichzelf van aard is om ernstig nadeel te veroorzaken; dat het aangevoerde nadeel aldus geen nadeel is dat voldoende kan worden betrokken op de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen opdat het zou kunnen worden geweerd door de gevraagde schorsing;

Overwegende dat aan de tweede door het voormelde artikel 17 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State gestelde voorwaarden niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op zevenentwintig juni 2000, door de
XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. LUST,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.